

ROZBACZYĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w roz-*); w *imp pl* a jasne; w pozostałych formach a *pochylone*.

[*praet 3 sg m* rozbaczył. ◇ *imp 2 sg* rozb(a)cz. ◇ *2 pl* rozbaczcie.] ◇ *part praet act* rozbaczywszy.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII w.*

Zdać sobie sprawę, wziąć pod uwagę:

rozbaczyć co: [A tak rozbaczywłfy [...] tych ludzi świętych y Bogu miłych/ śmętki y fráfunki/ á przyrownawłfy ku swoym/ mnimam że łatwie thi fwe włfytki fráfunki ná łtronę opuścisz *FlawHist* *3v; Pánowie moi mili/ rozbączćie przelanie krwi bráćiey náłzey/ ktorey byłmy lie pomścić niemieli/ włzyłtkich Bogow náłzych niełáłkę wzięlibyłmy ná lie. *HistOtton* 82.] *Cf Ze zdaniem dopełnieniowym.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [z *zapowiednikiem: to; iż(e), [jako]*]: Po śmierci iego [Sokratesa] rozbaczywłzy to Attenłci iże niewinnego na śmierć ołádzili, włzitkie one potępili ktorzy byli przyczyną iego śmierci. *BielŻyw* 55; [*SprChęd* 63]. *Cf [Zwrot]*.

[*Zwrot: »rozbaczyć z sobą [ze zdaniem dopełnieniowym]«*: Rozbacz z sobą iako małz wielkiego a łrogiego nieprziaciela *ErazmNow* 8.]

Formacje współrdzenne cf BACZYĆ.

Cf [ROZBACZENIE]

KW, (LWil)